

Kövér sánij
Z

KERESZTÉNY MAGVETŐ.

XLIII. évf.

Május—Június

3-ik füzet.

Dr. Kőváry László.

1819—1907.

Tizenkettő híján száz évet élt. Tehát korra nézve is a kiváltságosok kevéssé népes osztályába jutott. S az ide vivő hosszú utat ép testben ép lélekkel futotta meg. Ugy, hogy a kik az ő mértékletes, szigoruan rendszeres életmódját, okosan beosztott életrendjét ismertük, méltán jósolhattuk neki nagy mestere s ifjúkori meczenása, Brassainak életkorát, a mire ő leplezett reménységgel szívesen is gondolt. De utolsó előtti évében az influenza belopta szervezetébe a kór-anyagot, amely az erőteljes törzsön váratlan gyorsasággal végezte romboló munkáját. Így is azonban hálával adózott a gondviselésnek, hogy ily magas kort mindvégig munkaerőben érhetett meg. S mennyivel becsesebb istenadománya volt e hosszú élet egy oly mozgalmas korszakban, hol a nemzeti megújulás minden téren elemi erővel tört elő s abban minden jóra való tehetség szárnyakat ölthetett a nemes versenyre!

A II. József merész kísérletei által aléltságából fölriasztott nemzet legelőbb is annak a tudatára ébredt, hogy létfenntartását nyelve jogainak biztosításában keresse. S az 1790-ik évi országgyűlés dekretálta a magyar államnyelvet. Addig latin nyelven szerkesztett egyházkormányzati jegyzőkönyveink is ez időtől kezdve magyar nyelven vannak fogalmazva. E nagy változás, a mely új korszakot jelent, máról-holnapra minden indokolás nélkül jelentkezik. Mintha az erről való hallgatás egy néma felelet volna a tova szálló nehéz kísértetnek, — vagy mintha lepleül szolgálna az önmagához-térés szégyenérzetének, a miért évszázadokon át hűtelenné lettünk volt legdrágább kincsünkhöz . . .

Azután új viharok vonulnak át földrészünkön. S a nagy francia forradalom nemzetizgató eszméi és következményei a szent-szövetség katakombáiban senyvednek. De a lelket megölni,